

Овещенародны заведеніа. Яко ли умрелыа-тъ остави нѣкое имѣніе, кое-то съ доказаніемъ произходи отъ родственно негово наслѣдіе, завѣщаніе-то шо бы направилъ за него, ще има дѣйствительность и сила, а ако нѣма завѣщаніе, тогава ще са расположи и това имѣніе както друго-то, раздѣлаемо такожде, както са рече, на три части. По това правило и установленіе ще са распореджѣтъ остави-ти по смърти имѣніа на архіерен-ты всякаго чина, начинаючи отъ Патріарха; даже до Епископы-ты. Я въз исполненіе-то на това правило и установленіе трѣбва да са пазѣтъ царскы-ты за земли-ты заповѣди, и вакжевскы-ти законы.

ЧЛОНЪ 11.

Колко-то имѣніа оставатъ слѣдъ смърть-тъ си престанѣли-ти Патріарси, Митрополити и титуларни-ти (безъ Епархіѣ) Епископи като са извадатъ отъ тѣхъ имѣніа колко-то иждивеніа са потрѣбни за погребеніе-то, за задѣшны-ты имъ милостини и за другы такыва неизбежны разноска, штоо остане ще са раздѣла на три равны части; отъ кои-то една-та ще са дава на кои-то отъ наслѣдници-ты имъ принадлежи, съ другѣ-тъ ще са купуватъ ста-